

SARAH MORGAN

*Unetuna
Manhattanil*

Sarah Morgan
Sleepless in Manhattan
2016

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Viivi Variksaar
Korrektor Inna Viires

Copyright © 2016 by Sarah Morgan
© 2018 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

B02339918
ISBN 978-9949-82-180-8

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest
www.ersen.ee

Hea lugeja!

Ma pole kunagi suutnud päris kindlalt otsustada, kas ma olen rohkem maa- või linnatüdruk. Kui Sa oled minu varasemaid raamatuid lugenud, siis tead, kui väga ma armastan mägesid (eriti lumiseid) ja samuti randa. Ma armastan värsket õhku ning looduses olemist. Kui Sa oled minu jälgija Instagramis, siis oled näinud küllaldaselt minu fotosid mägedest ja randadest. Kuid tõsiasi on, et samuti armastan ma linnu. Jumaldan seda energiat, kestvate suminat ja kiiret elutempot.

Kui minu toimetaja (tema nimi on Flo ja ta on igati imeline) tegi ettepaneku, et minu järgmise raamatuseeria tegevus toimuks linnas, ei olnud ma selles väga veendunud. Ütlesin: „Ma pole kindel, kas suudan linnaelust kirjutada.“ Mille peale mu toimetaja vastas: „Aga sa ei kirjutagi linnast. Sa kirjutad armastusest, sõprusest ja kogukonnast. Kõigest sellest, millest sa alati kirjutanud oled. Ja peale selle, sa armastad New Yorki.“

Tal on õigus. Ma jumaldan New Yorki. Mul on olnud võimalus seda linna mitu korda külastada ja iga järgmine kord on olnud põnevam kui eelmine. Seda sellepärast, et New York on toimumiskohaks nii paljudele minu lemmikfilmidele („When Harry Met Sally“*, „Hitch“, kui nimetada mõned minu lemmikud). Tunnen alati, nagu kõnniksin nende filmide võttekohtades. Pean end seal olles jälgima, et ma ei kõnniks ringi, suu ammuli ja pidevalt sõrmega erinevate kohtade suunas näidates. (Kui te jäite mõtlema, mis on minu lemmik vaatamisväärsus New Yorgis, siis vastus on Chrysler Building. See on maagiline. Loomulikult kajastub see ka käesoleva raamatu tegevuskohtades.)

Ideed selle raamatu tegelaskujude kohta tulid lihtsalt. New York tegevuskohana on samuti nagu eraldi tegelane. See annab igale loole linliku sära ja kui mu toimetaja pakkus välja erinevaid pealkirju, olin ma väga põnevil. „Unetuna Manhattanil“ on Paige'i lugu ja algab sellest kohast, kus noore naise elu on just hakanud koost lagunema.

Ma loodan, et sa armud raamatu tegelaskujudesse ja naudid nende seiklusi elu ja armastuse keerdkäikudes Suures Õunas. Kui sa soovid visualiseerida raamatu tegevuskohti, siis kiika minu Pinteresti. Seal on küllaldaselt pilte, mida kasutasin inspiratsiooniallikana, kui seda raamatut kirjutasin.

Tere tulemast armastusega Manhattanilt lehekülgedele!

Armastusega,

Sarah

xx

---

* „Kui Harry kohtas Sallyt“ (Siin ja edaspidi tõlkija märkused.)

See raamat on pühendatud Nicola Cornickile, kes on võrratu autor ja kõik see, mis üks õige sõber olema peab.

New Yorgi õhus on midagi, mis teeb une täiesti tarbetuks.

- Simone de Beauvoir

ESIMENE PEATÜKK

Redelist üles ronides eelda alati, et keegi seisab ja vaatab su seelikusaba alla.

- Paige

„AMETIKÕRGENDUS. MA ARVAN, et see võib olla minu lemmik-sõna. Teil pole aimugi, kui kaua ma olen seda oodanud.“ Paige Walker koos oma kahe sõbranna, Eva ja Frankie ning suure hulga kaasliiklejatega astub mööda metrootreppe üles päikesepaiste ja sinise taeva poole. Tema kohal kõrguvad otsapidi pilvedes Manhattani pilvelõhkujad. Teras- ja klaasimets kirkas hommikuvalguses. Iga järgmine hoone katkematus jadas kõrgem kui eelmine. Empire State Building, Rockefeller Center. Kõrgem, suurem, parem. Vaadake mind.

Paige vaatab ja naeratab. Täna on see päev. Isegi ilm tähistab koos temaga.

New York peab olema kõige põnevam linn maailmas. Ta armastab selle linna vibreerivust, paljulubavust, tempot.

Ülikooli lõpetanud, õnnestus tal kohe hankida töökoht Star Eventsi agentuuris ja ta ei suutnud siis oma õnne uskuda. Eriti veel sellepärast, et kaks tema parimat sõbrannat asusid tööle samasse firmasse. Manhattanil suure firma peakontoris töötamine oli tema unistus. Suure linna energia sööstis tema naha alla ja veenidesse nagu adrenaliinisüst. Siin ta võib olla, kes iganes ta olla soovib. Ta saab elada oma elu, ilma et keegi küsiks kaksikümmend viis korda päevas, kuidas ta end tunneb. New York on selline enda hingetuks sebumise linn, et kõigil on iseendaga liiga palju tegemist selleks, et jõuda veel teiste inimeste peale mõelda. Suhtlemine on alati pinnapealne ega lähe liiga sügavuti. Ta sulandub rahva sekka ja sobib sinna väga hästi.

Paige ei tahtnud välja paista. Ta ei tahtnud olla teistmoodi, hinnaline ega eriline. Ta ei tahtnud olla kellegi eeskuju ega kaanetüdruk.

Ta tahtis olla anonüümne. Normaalne, mida iganes see ka peaks tähendama. Ja siin, New Yorgis, sai ta lõpuks seda endale lubada.

Linnalik kaos pakkus teatud tüüpi privaatsust. Kõik liikus kiiremini.

Kõik peale tema sõbranna Eva, kes ei olnud hommikuinimene.

„*Ametikõrgendus* ei ole minu lemmiksõna. Ilmselt on selleks hoopis *armastus*,“ venitas Eva uniselt. „Või siis *seks*, mis on järgmine parim asi. Vähemalt ma arvan nii. Ausalt öeldes ei suuda ma meenutada, sest ma pole seda nii pikka aega harrastanud. Olen juba mures, et kõik õiged liigutused on mul meelest läinud. Kui peaks juhtuma, et ma peaksin jälle mõne kutiga koos alasti olema, siis võib-olla on mul õpikujuhendeid tarvis. Miks ei ole keegi Manhattanil suhtest huvitatud? Ma ei taha üheöösuhet. Ma tahan leida kaaslast kogu eluks. Pardid saavad sellega hakkama – kuidas meie siis mitte?“ Ta peatus, et oma jalanõusid kohendada. Ta kummardus, blondid kiharad lainetena lehvimas, rinnad nagu tassikoogid dekoltees kerkimas. Üks mees, kes tema suunas kõndis, peatus järsult ja neli tema tagant tulevat meest pörkasid temaga kokku.

Et inimsamma vältida, haaras Paige Eval käest ja tõmbas ta teeserva. „Sa oled kõndiv ohuallikas.“

„Kas see on siis minu süü, et mu kingapaelad end ise lahti seovad?“

„Kingapaelad ei ole siinkohal probleemiks. Mure seisneb hoopis selles, et sa teatasid just kogu Manhattanile, et sa pole ammu seksinud.“

„Probleem on selles,“ ütles Frankie samal ajal Eva ette seistes, et blokeerida möödujatele avanevat vaadet, „et tosin investeerimispankurit rivistub, et heita pilk sinu varadele. Ja ma ei räägi hetkel sinu finantsasjadest. Tõuse üles, Uinuv Kaunitar. Ma seon ise su kingapaelad kinni.“

„Mul ei ole finantsasju, mida üle vaadata, aga vähemalt tähendab see seda, et ma ei pea öösiti oma kasumi ja intressimäärade pärast muretsedes ärkvel olema. See on boonus. Muidugi mitte selline, millega need pankurid harjunud on.“ Eva ajas end sirgu ja hõõrus silmi.

Enne kella kümmet hommikul oli tal raskusi keskendumisega. „Sa ei pea mu kingapaelu siduma. Ma pole kuueaastane.“

„Sa polnud jah kuueaastasena selline surmarelv. On turvalisem, kui mina seda teen. Mul ei ole dekolteed, millega peaks kaasas käima hoiatus, et see võib kahjustada teid ümbritsevate tervist ja mõjutada ajutegevust nii, et pole võimalik kontrollida sõnu, mis suust välja tulevad. Ja liigu kõnnitee serva. See on New York. On põhimõtteliselt kuritegu takistada ja blokeerida hommikust inimvoolu.“ Frankie hääles oli tunda teatavat ärritusenooti, mis pani Eva kulmu kortsutades jalga välja sirutama.

„See pole veel mingi kuritegu, kui sa kellelegi teel ette jääd. Mis sul täna hommikul viga on?“

„Mitte midagi.“

Paige vahetas Evaga pilke. Nad mõlemad teadsid, et „mitte midagi“ tähendab „midagi“, ja mõlemad teadsid, et vastuste saamiseks tuleb veel kord küsida. Frankie rääkis siis, kui ta oli selleks valmis, mis juhtus tavaliselt siis, kui ta oli oma tundeid saanud mõnda aega vaka all hoida. „Inimvoolu liiklemise blokeerimise võib lugeda provokatsiooni alla.“ ütles Paige. „Ja ta on juba aegade algusest olnud selline surmarelv. Kas olete unustanud ta kaheksanda sünnipäeva-peo, kui Freddy Major ähvardas Paul Matthews'i läbi peksta, kui Eva ei ole nõus temaga abielluma.“

„Freddy Major.“ Frankie näole kerkis mälestuse peale kerge naeratus. „Ma panin talle kunagi konna särgi sisse.“

Eva väristas õlgu: „Sa olid üks õel laps.“

„Mis ma oskan öelda? Ma pole väga osav, mis puudutab mees-terahvaid. Sõltumata vanusest.“ Frankie surus oma joogipurgi Eva kätte. „Hoi seda. Ja kui sa peaksid selle prügikasti viskama, siis on meie sõprus läbi.“

„Meie sõprus on üle elanud rohkem kui kakskümmend aastat head ja halba. Mulle meeldiks mõelda, et see elaks üle ka selle, kui ma su rämpstoidu prügikasti viskaksin.“

„Ei elaks.“ Sportlik ja hästi painduv Frankie kummardas, et lõpetada Eva kingapaelte sidumine. „Kõigile on lubatud üks patt. Ebatervislik toitumine on minu oma.“